

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatus ug Duha

Ang Tulo ka Paggamit sa Mensahero: Pagbutyag sa mga Dinamika nga Propetiko

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang tulo ka pilo nga pagpadapat kang Elias naghigot sa mensahe, sa mensahero, ug sa kalihukan sulod sa yugto sa panahon sa ehekutibong paghukom sa Dios, nga nagsugod sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika ug nagapadayon hangtod sa pagtapos sa panahon sa gracia. Ang ehekutibong paghukom nagakagrabe gikan sa usa ka yugto diin ang paghukom sa Dios sinagolan pa sa kalooy ngadto sa panahon nga ang Iyang mga paghukom ibubo na nga walay kalooy diha sa pito ka ulahing hampak.

Ang tulo ka pilo nga pagpadapat sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad nagapatungod sa mensahe, sa mensahero, ug sa lihok sa katapusang panahon sa masusi nga paghukom sa Dios, nga nagaila sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kana nga panahon matapos sa haduol na nga balaod sa Domingo sa Estados Unidos, nga mao ang higayon nga nagsugod ang ehekutibong mga paghukom sa Dios.

Si Juan Bautista nag-andam sa dalan alang kang Cristo, ang Mensahero sa Tugon, aron sa pagmatuod sa tugon sa katumanan sa Daniel kapitulo nuebe, bersikulo baynte-siete. Sa pagbuhat niini, giandam usab niya ang dalan alang kang Cristo aron sa kalit nga pag-anhi ngadto sa Iyang templo ug paghinlo sa mga anak ni Levi, nga Iyang gibuhat sa sinugdanan ug sa katapusan sa Iyang ministeryo nga tulo ug tunga ka tuig. Ang paghinlo sa literal nga templo maoy simbolo sa Iyang buhat sa paghinlo sa templo sa kalag niadtong girepresentahan ingon nga mga anak ni Levi.

Ang iyang literal nga buhat sa paghinlo sa templo maoy katumanan sa tagna, ug sa dihang gibuhat Niya ang maong buluhaton diha sa Juan kapitulo dos, mga bersikulo trese hangtod baynte-dos, ang Espiritu Santo nagmando sa mga tinun-an nga mahinumdoman ang usa ka pahayag gikan sa Daang Tugon nga kabahin sa Iyang buluhaton sa pagputli ug paghinlo sa mga tinun-an ingon nga katumanan sa Malakias tres.

Sa maong teksto sa Juan, gipaila ni Cristo nga sa dihang laglagon ang templo sa Iyang lawas, Iya kining pagabanhawon sulod sa tulo ka adlaw. Ang pakig-atbang sa mapinalabi-on nga mga Judio midugang nga ang pag-aayo pag-usab sa literal nga templo nga gipahigayon ni Herodes, ug nga nahuman niadtong maong tuiga, mikabat ug kap-atan ug unom ka tuig. Si Jesus nagaputli sa Iyang mga tinun-an pinaagi sa usa ka panig-ingnan sa usa sa mga lagda nga may kalabutan sa pulong sa tagna nga gipahalona ni Jesus sulod sa Iyang Pulong, pinaagi sa buhat sa mga manulonda, sa Espiritu Santo, ug sa mga propeta.

Iyang gihatag Niya ang propetikong panig-ingnan nga ang literal nagrepresentar sa espirituwal. Iyang gitukod ang propetikong yawi sa numero nga “kap-atan ug unom,” ingon nga simbolo sa templo. Ang “kap-atan ug unom” mao ang gidaghanon sa mga adlaw nga si Moises didto sa bukid nagdawat sa mga panudlo alang sa templo. Ang “kap-atan ug unom” mao ang gidaghanon sa mga kromosoma nga naglangkob sa tawhanong templo. Ang “kap-atan ug unom” mao ang gidaghanon sa mga tuig (1798 hangtod 1844) nga natuman sa pagpahiuli sa espirituwal nga templo nga gitamakan una sa paganismo ug unya sa papalismo.

Ang duha ka paghinlo sa templo naglakip sa simbolismo nga ang tulo ka adlaw katumbas sa kap-atan ug unom ka tuig. Naglakip kini sa prinsipyo nga ang literal nagrepresentar sa espirituwal. Kini nagrepresentar sa usa ka katumanan ug usab sa usa ka panagna sa tagna. Ang duha ka paghinlo nagrepresentar sa usa ka kamatuoran nga gisaypan sa usa ka hugpong, ug gipadayag ngadto sa laing hugpong.

Ang duha ka pagpanghinlo nagtimaan sa usa ka yugto sa panahon diin ang iglesia sa Dios nadunot na ngadto sa punto nga kini “usa ka mananapawng kaliwatan sa mga bitin,” nga nangitag timaan, samtang ang timaan mismo gipatin-aw kanila sa dayag, kay ang bugtong timaan nga igahatag mao ang timaan sa paglaglag sa templo nga patindogon pag-usab sulod sa tulo ka adlaw.

Kaliwatan kamo sa mga halas nga malala, unsaon man ninyo, nga mga daotan, ang pagsulti ug mga butang nga maayo? kay gikan sa kadagaya sa kasingkasing ang baba nagasulti.... Unya may pipila sa mga escriba ug sa mga Fariseo nga mitubag, nga nagaingon, Magtutudlo, buot unta kami makakita ug usa ka ilhanan gikan kanimo. Apan siya mitubag ug miingon kanila, Ang usa ka daotan ug mananapaw nga kaliwatan nagapangita ug usa ka ilhanan; ug walay ilhanan nga igahatag niini, gawas sa ilhanan ni propeta Jonas: Kay maingon nga si Jonas didto sulod sa tiyan sa dakong isda sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii; sa ingon usab ang Anak sa tawo didto sa kinauyokan sa yuta sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii. Mateo 12:34, 38–40.

Kining tanan nga mga propetikong dinamika girepresentahan diha sa tanang tulo ka mga katumanan sa Mensahero sa Pakigsaad nga kalit nga moanhi ngadto sa Iyang templo, ingon sa Iyang gibuhat diha sa Juan kapitulo dos.

Ug haduol na ang Pasko sa mga Judio, ug mitungas si Jesus paingon sa Jerusalem. Ug iyang nakita sa templo ang mga namaligya ug mga baka ug mga karnero ug mga salampati, ug ang mga tig-ilis ug kuwarta nga naglingkod didto. Ug sa nakahimo siya ug usa ka latigo gikan sa maliliit nga mga pisi, iyang gipapahawa silang tanan gikan sa templo, apil ang mga karnero ug ang mga baka; ug iyang gibubo ang kuwarta sa mga tig-ilis ug gitumpag ang mga lamesa; Ug miingon ngadto kanila nga namaligya ug mga salampati, Kuhaa kini gikan dinhi; ayaw ninyo himoa nga balay sa patigayon ang balay sa akong Amahan. Ug nahinumduman sa iyang mga tinun-an nga nahisulat kini, Ang kadasig alang sa imong balay maoy naglamoy kanako. Busa mitubag ang mga Judio ug miingon kaniya, Unsang ilhanan ang imong ikapakita kanamo, sanglit gibuhat mo kining mga butanga? Mitubag si Jesus ug miingon kanila, Gubaa ninyo kining templo, ug sulod sa tulo ka adlaw akong patindogon kini pag-usab. Unya miingon ang mga Judio, Kap-atan ug unom ka tuig kining temploa gitukod, ug imong patindogon kini

pag-usab sulod sa tulo ka adlaw? Apan siya nagsulti mahitungod sa templo sa iyang lawas. Busa sa nabanhaw na siya gikan sa mga patay, nahinumduman sa iyang mga tinun-an nga gisulti niya kini kanila; ug mituo sila sa Kasulatan ug sa pulong nga gisulti ni Jesus. Juan 2:13–22.

Ang Mensahero sa Pakigsaad magaputli ug magahinis usab sa mga anak ni Levi sama sa “salapi,” nga nagarepresentar sa Pulong sa Dios, ug sa “bulawan,” nga nagarepresentar sa pagtoo. Ang Mensahero sa Pakigsaad magaputli sa Iyang mga tinun-an pinaagi sa pagdugang sa ilang “pagtoo” diha sa Iyang propetikong “pulong.” Kanang propetikong pulong gituyo aron magaputli, apan usab aron magahinlo. Ang Iyang propetikong Pulong kanunay nagarepresentar ug usa ka pagsulay, ug pinaagi sa Iyang propetikong Pulong ang mga anak ni Levi pagahinloan sa panahon nga kalit Siyang moanhi sa Iyang templo.

“‘Kang kinsang bentilador anaa sa Iyang kamot, ug hinloan gayud Niya sa hingpit ang Iyang giukanan, ug tigumon Niya ang Iyang trigo ngadto sa dapa.’ Mateo 3:12. Usa kini sa mga panahon sa paghinlo. Pinaagi sa mga pulong sa kamatuoran, ang mga dagami ginabulag gikan sa trigo. Tungod kay sila hilabihan ka walay kapuslanan ug matarung-sa-kaugalingon aron modawat sa pagbadlong, hilabihan ka mahigugmaon sa kalibotan aron modawat sa usa ka kinabuhi sa pagkamapaubsanon, daghan ang mitalikod kang Jesus. Daghan sa gihapon karon ang nagabuhat sa mao gihapon nga butang. Ang mga kalag ginatintal karon maingon sa pagtintal niadtong mga tinun-an didto sa sinagoga sa Capernaum. Sa dihang ang kamatuoran madala ngadto sa kasingkasing, ilang makita nga ang ilang mga kinabuhi dili uyon sa kabubut-on sa Dios. Ilang makita ang panginahanglan sa usa ka hingpit nga kausaban diha sa ilang kaugalingon; apan dili sila andam sa pagkuha sa buluhaton sa pagdumili-sa-kaugalingon. Busa masuko sila sa dihang ang ilang mga sala mapadayag. Mopalayo sila nga nasamaran ang pagbati, maingon nga ang mga tinun-an mibiya kang Jesus, nga nagbagulbol, ‘Malisod kini nga pulong; kinsa man ang makapatalinghug niini?’” *The Desire of Ages*, 392.

Kadtong “mga kalag nga gisulayan” sa “sinagoga sa Capernaum,” midumili sa pagsabot nga sa dihang gisultihan sila ni Cristo nga kinahanglan nilang kan-on ang Iyang unod ug imnon ang Iyang dugo, gigamit Niya ang Iyang literal nga lawas aron ipahayag ang usa ka espirituwal nga kamatuoran. Mao kadto ang mao ra nga profetikong hulagway nga Iyang gihimo mahitungod sa templo diha sa Juan kapitulo dos. Sa dihang ang prinsipyo nga ang literal nagauna ug nagarepresentar sa espirituwal giila ingon nga “lisod nga pulong” nga dili nila buot “patalinghugan,” sila mitalikod ug wala na gayud mag-uban Kaniya pag-usab. Kana nahitabo diha sa Juan kapitulo sais, bersikulo saisenta y sais (666), nga nagarepresentar sa hapit nang moabot nga balaod sa Domingo, nga gitipohan sa Oktubre 22, 1844, nga sa baylo gitipohan sa krus sa Kalbaryo.

Sukad niadtong panahona daghan sa iyang mga tinun-an mibalik, ug wala na maglakaw uban kaniya. Juan 6:66.

Sa Juan kapitulo dos, ang Balaang Espiritu maoy naggiya sa mga hunahuna sa mga tinun-an aron “mahinumdom” sa propesiya nga naghulagway sa kasibot sa Dios, ug ang pulong nga “masiboton” mao ra ang samang pulong sa “masinahon” sa Hebreohanon ug sa Grego.

Kay ang kadasig alang sa imong balay mitukob kanako; ug ang mga pagtamay niadtong nanamay kanimo nangahulog sa ibabaw nako. Salmo 69:9.

Ang kadasig sa Dios, nga mao ang Iyang kasina, nagrepresentar sa bahin sa kinaiya sa Dios ingon nga usa ka Dios nga mapangabughoon, kansang kasina ipadayag ngadto sa ikatulo ug ikaupat nga kaliwatan ibabaw niadtong mga nagadumot Kaniya. Sa Juan kapitulo dos, gipahimutang sa Espiritu Santo nga ang paghinlo nga natuman pinaagi sa Mensahero sa Tugon mahitabo sa ikaupat ug kataposang kaliwatan, bisan tuod adunay sa gihapon pipila sa ikatulong kaliwatan nga nagapabilin pa sa dihang mapuno ang copa sa kataposang kaliwatan. Kana nga kaliwatan usa ka mananapaw nga kaliwatan sa mga halas.

Si Moises nagrepresentar sa ikaupat nga kaliwatan, ug niadtong panahona si Moises, sulod sa kap-atan ug unom ka adlaw, midawat ug mga panudlo mahitungod sa pagtukod sa templo. Niadtong mga adlaw midawat siya sa balaod, diin sa ikaduhang sugo gipadayag nga ang pangabugho sa Dios makita sa ikatulo ug ikaupat nga mga kaliwatan.

Ug siya miingon kang Abram, Ilhon mo sa kasiguroan nga ang imong kaliwat mahimong lumalangyaw sa usa ka yuta nga dili ilaha, ug sila magapaulipon kanila; ug pagasakiton nila sila sulod sa upat ka gatus ka tuig; Ug usab kana nga nasod, nga ilang pagaulipnan, pagahukman ko: ug sa ulahi manggula sila uban ang dakung katigayonan. Ug ikaw moadto sa imong mga amahan diha sa pakigdait; ilubong ka sa maayong pagkatigulang. Apan sa ikaupat nga kaliwatan mobalik sila dinhi pag-usab: kay ang kasal-anan sa mga Amorihanon wala pa mapuno. Genesis 15:13–16.

Sa kataposang kaliwatan sa karaang Israel, gitukod ang templo sa Cristohanong iglesia, nga gitawag ni Pedro nga usa ka “espirituhanong balay.” Niadtong maong kasaysayan, kaduha nga gipakita sa Dios ang Iyang kasina sa dihang sa Iyang kadasig Iyang gilimpyohan ang templo. Sa 1844, gitukod sa Dios ang espirituhanong templo sa mga Millerite, ug sa makausa pa Iyang gipasagdan ang kanhing pinili nga katawohan. Niadtong maong kasaysayan, ang Mensahero sa Pakigsaad miabot sa kalit niadtong Oktubre 22, 1844.

Ang Iyang pagpakita giandam pinaagi sa ministryo ni William Miller. Samtang ang mga Protestante ug ang mga Millerite miduol sa Oktubre 22, 1844, duha ka mga klase ang gisulayan. Ang pagsulay sa Protestante miabot sa panahon sa katapusan sa pag-abot sa unang manulonda niadtong 1798. Human nga ang mensahe nga alang sa “paghinlo ug pagpamputli” sa mga anak nga lalaki ni Levi napormalisa niadtong 1831, ang pagsulay sa mga Protestante nagsugod sa dihang ang mensahe sa unang manulonda gihatagan ug gahum niadtong Agosto 11, 1840. Niadtong Abril 19, 1844, ang mga Protestante napakyas sa pagsulay, ug nahimong mga anak nga babaye sa Babilonya.

Unya miabot ang ikaduhang manulonda ug dayon gisulayan ang pagtuo sa mga Millerite, ug natuman ang usa ka paghinlo ug pagpurgar. Sa dihang ang mensahe sa ikaduhang manulonda gihatagan ug gahum sa tigom sa kampo sa Exeter niadtong Agosto dose hangtod sa disi-siyete, natuman ang pagsulay sa pagkabahin sa mga maalamon ug sa mga buang nga mga Millerite.

Ang kalainan tali sa mga maalamon ug sa mga buang mao ang lana, nga mao ang propetikong mensahe sa Pagtuaw sa Tunga-tungang Gabii. Sa pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong

Oktubre 22, 1844, ang templo natukod na (sulod sa kap-atan ug unom ka tuig). Niana nga higayon ang Mensahero sa Pakigsaad miabut sa kalit ngadto sa Iyang templo.

“Ang pag-anhi ni Cristo ingon nga atong labawng saserdote ngadto sa labing balaang dapit, alang sa paghinlo sa santuwaryo, nga gipakita diha sa Daniel 8:14; ang pag-anhi sa Anak sa tawo ngadto sa Tigulang sa mga Adlaw, sumala sa gipresentar diha sa Daniel 7:13; ug ang pag-anhi sa Ginoo ngadto sa Iyang templo, nga gitagna ni Malakias, mao ang mga paghulagway sa mao rang hitabo; ug kini usab girepresentar pinaagi sa pag-anhi sa pamanhonon ngadto sa kasal, nga gihulagway ni Cristo diha sa sambingay sa napulo ka ulay, sa Mateo 25.” *The Great Controversy*, 426.

Niadtong panahona ang Mensahero sa Pakigsaad nagsugod sa Iyang buhat sa paghinlo ug pagputli sa mga tinun-an nga Millerite, nga giila diha sa ikatulong kapitulo sa Malakias ingon nga mga anak ni Levi.

“Daghan nga migula aron sa pagsugat sa Pamanhonon ilalom sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda, mibalibad sa ikatulo, ang ulahing mensahe sa pagsulay nga igahatag ngadto sa kalibutan, ug usa ka susamang baruganan pagakuhaon sa diha nga himoon na ang katapusang tawag.

“Ang matag paghubit niini nga sambingay kinahanglan tun-an pag-ayo. Gihulagway kita ingon nga iya sa mga maalamon o sa mga buang nga ulay.” *Review and Herald*, Oktubre 31, 1899.

Sa dihang ang mensahe sa unang manulonda gihatagan ug gahum niadtong Agosto 11, 1840, daghang mga tawo ang miapil sa kalihokang Millerite. Unya niadtong Abril 19, 1844, usa ka dako nga pundok mibiya sa maong kalihokan. Niadtong Oktubre 22, 1844, ang naandan nga panglantaw mao nga may mga kalim-an ka mga kalag nga pinaagi sa pagtuo misulod ngadto sa Labing Balaang Dapit. Kon atong ipagpalagay nga ang gidaghanon maoy halos kalim-an ka mga kalag nga sa sinugdan misunod sa kahayag sa ikatulong manulonda, unsa man ang gipasabot kon kita gipahibaloan nga “daghan” sa mga midawat sa mga mensahe sa una ug ikaduhang manulonda, “misalikway sa ikatulo, ang katapusang mensahe sa pagsulay”?

Ang Mensahero sa Tugon kalit nga miabut ngadto sa Iyang templo ug giablihan ang kahayag sa balaang puloy-anan didto sa langit ug ang mensahe sa ikatulong manulonda ngadto sa kalim-an nga mipadayon sa kasinatian sa ikatulong manulonda, apan sila sa sinugdan nangatag-as. Ang ilang kapakyasan sa paglaom niadtong mas daku kay sa nahaunang kapakyasan sa paglaom, bisan pa niana kita gipahibalo ni Sister White nga ang ilang kapakyasan sa paglaom dili ingon kadaku sa kapakyasan sa mga tinun-an human sa krus.

Sa duha ka managsama nga kasaysayan, giablihan ni Cristo ang Iyang profetikanhong Pulong ngadto sa mga nasagmuyo, ug niadtong 1850, gipahayag ni Sister White nga gipakita kaniya nga ang Ginoo niadtong panahona nagatuy-od pag-usab sa Iyang kamot aron tigumon ang Iyang katawhan.

“Septiyembre 23, [1850] gipakita kanako sa Ginoo nga iya nang gibakyaw pag-usab sa ikaduhang higayon ang iyang kamot aron mabawi ang salin sa iyang katawhan, ug nga ang

mga paningkamot kinahanglan pagdoblehon niining panahona sa pagtigum. Sa panahon sa pagpangkatag ang Israel gidagmal ug gisi; apan karon sa panahon sa pagtigum ayohon ug bugkusan sa Dios ang iyang katawhan. Sa pagpangkatag, ang mga paningkamot nga gihimo aron ipakaylap ang kamatuoran gamay ra kaayo ug epekto, gamay ra o wala gayud halos nahimo; apan sa pagtigum, sa diha nga gibutang na sa Dios ang iyang kamot sa pagtigum sa iyang katawhan, ang mga paningkamot sa pagpakaylap sa kamatuoran makab-ot ang ilang gituyo nga epekto. Ang tanan kinahanglan maghiusa ug magmainiton sa buluhaton. Nakita ko nga kaulaw alang kang bisan kinsa ang paghisgot sa pagpangkatag ingon nga mga panig-ingnan nga magamando kanato karon sa pagtigum; kay kon ang Dios wala nay himoon pa alang kanato karon labaw sa iyang gibuhit niadto, ang Israel dili gayud matigum. Ingon kaikinahanglan nga ang kamatuoran ikapamantala diha sa usa ka mantalaan, maingon man nga iwali.” Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.

Sa krus ang mga tinun-an nangatangaktak, ug sa maong kasaysayan, tulo ka adlaw sa ulahi nagsugod Siya sa pagtigum sa Iyang nangatangaktak nga mga tinun-an. Mga tulo ka tuig sukad sa katapusan sa 1844, nga si Cristo nagsugod sa pagtigum sa Iyang nangatangaktak nga panon. Niana nga kasaysayan Iyang gimandoan ang Iyang katawhan sa pagsugod sa buluhaton sa pagmantala ug sa pagmantala sa ikaduha sa duha ka lamesa ni Habakkuk, nga gihimo sa katapusan sa 1850, ug dayon gisugdan ang paghalad niini alang sa pagbaligya sa Review and Herald, niadtong Enero sa 1851.

Ang tsart sa 1843 mao ang pisikal nga representasyon sa mensahe nga naghinlo sa templo nga gitukod sa kasaysayan sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda. Sa pag-abot sa ikatulong manulonda, gituyo sa Dios nga tapuson ang Iyang buluhaton ug dad-on ang Iyang katawhan pauli, apan sila misupak maingon sa karaang Israel, ug ang karaan ug modernong Israel gitudlo dayon sa paglatagaw sa kamingawan. Kon ang mga Adventista nga sa sinugdan midawat sa kahayag sa ikatulong manulonda mipadayon pa pinaagi sa pagtuo, nga nagdala sa pisikal nga representasyon sa ilang mensahe nga mao ang tsart sa 1850, mahimo unta nilang gipasulod ang ikaduhang pag-anhi ni Jesus ug namauli. Apan gitakda silang sublion ang kasaysayan ni Josue ug Caleb, ug sa napulo ka dili matinumang mga maniniid.

“Kon ang mga Adventista, human sa dakong kapakyasan niadtong 1844, nagpabiling malig-on sa ilang pagtuo ug nagpadayon nga hiniusa diha sa nag-abli nga paggiya sa Dios, nga midawat sa mensahe sa ikatulong manolunda ug sa gahum sa Espiritu Santo nagmantala niini ngadto sa kalibutan, nakita unta nila ang kaluwasan sa Dios, ang Ginoo molihok unta sa gamhanang paagi uban sa ilang mga paningkamot, ang buluhaton unta natuman na, ug si Cristo mianhi na unta sa dili pa karon aron pagadawat ang Iyang katawhan ngadto sa ilang ganti. Apan sa panahon sa pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan nga misunod sa kapakyasan, daghan sa mga magtutuo sa advento mibiya sa ilang pagtuo.... Sa ingon niana ang buluhaton napugngan, ug ang kalibutan gibilin sa kangitngit. Kon ang tibuok lawas sa Adventista nahiusa unta diha sa mga sugo sa Dios ug sa pagtuo ni Jesus, unsa ka lahi unta pag-ayo ang among kasaysayan!” Evangelism, 695.

Si Juan Bautista ug si William Miller nag-andam sa dalan alang kang Cristo aron sa kalit lamang moanhi ug maghinlo sa usa ka katawohan nga modala sa mensahe sa kaluwasan ubos sa gahum sa

Balaang Espiritu ngadto sa tibuok kalibotan. Natuman sa mga tinun-an ni Cristo ang ilang buluhaton, apan ang sinugdanan sa Adventismo wala. Pag-abot sa 1856, nangahulog sila sa kahimtang sa Laodicea, misalikway sa labawng kahayag sa “seven times,” ug sa 1863 nagsugod sa proseso sa nagkakusog nga pagsukol hangtod gayud sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo. Ang pagsukol sa 1863 gitipohan sa pagsukol sa napulo ka mga maniniid. Sa katapusan sa kap-atan ka tuig nga panlaaglaag sa kamingawan, ang karaang Israel gidala pag-usab ngadto sa mao rang pagsulay, sa ingon naghatag ug panig-ingnan sa modernong Israel nga gidala pagbalik ngadto sa sinugdanang pagsulay.

Ang pagrebelde sa napulo ka mga maniniid didto sa Kadesh, gisubli sa Kadesh kap-atan ka tuig sa ulahi. Ang pagrebelde sa napulo ka mga maniniid nga maoy hinungdan sa kap-atan ka tuig nga paglatagaw sa kamingawan, nagrepresentar sa pagrebelde sa 1863, sa dihang ang modernong Israel maoy nagpahinabo sa ilang kaugalingong paglatagaw sa kamingawan sa Laodicea. Sa katapusan sa kap-atan ka tuig, ang karaang Israel gidala pag-usab ngadto sa Kadesh, sa ingon nagtimaan nga ang pagsulay nga miputli sa Millerite Adventism sa pagrebelde sa 1863, pagasublion sa dihang ang Mensahero sa Pakigsaad mokalit na usab sa pag-anhi ngadto sa Iyang templo pag-usab.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Sa pagpanakop sa Gilead ug Bashan aduna’y daghan nga nakahinumdom sa mga panghitabo nga hapit kap-atan ka tuig sa wala pa niini, didto sa Kadesh, maoy naglaglag sa Israel ngadto sa hataas nga paglatagaw sa kamingawan. Ilang nakita nga ang taho sa mga maniniid mahitungod sa Yutang Saad sa daghang bahin husto. Ang mga siyudad may mga kuta ug daku kaayo, ug gipuy-an sa mga higante, nga sa pagtandi kanila ang mga Hebreohanon mga unano lamang. Apan ilang makita karon nga ang makamatay nga kasaypanan sa ilang mga amahan mao ang walay pagsalig sa gahum sa Dios. Kini lamang maoy nakapugong kanila sa diha-diha nga pagsulod sa maanindot nga yuta.”

“Sa diha nga sa sinugdan sila nangandam sa pagsulod sa Canaan, ang maong buluhaton giatubang uban sa labi pang diyutay nga kalisdanan kay sa karon. Ang Dios nagsaad sa Iyang katawohan nga kon sila motuman sa Iyang tingog, Siya mouna kanila ug makig-away alang kanila; ug magapadala usab Siya ug mga buyog aron paghinginlan sa mga nagpuyo sa yuta. Ang mga kahadlok sa mga nasud wala pa sa kinatibuk-an mapukaw, ug diyutay pa lamang ang pagpangandam nga nahimo aron supakon ang ilang pag-uswag. Apan sa diha nga ang Ginoo karon nagsugo sa Israel sa pagpadayon, kinahanglan silang mosulong batok sa mga kaaway nga andam ug gamhanan, ug kinahanglan silang makigbisog batok sa dagku ug maayong pagkabansay nga mga kasundalohan nga nangandam sa pagsukol sa ilang pag-abot.

“Sa ilang pakigbisog batok kang Og ug kang Sihon ang katawhan gidala ngadto sa mao gihapong pagsulay diin ang ilang mga amahan napakyas sa hilabihan ka dayag. Apan ang pagsulay karon mas labi pang mabug-at kay sa dihang gisugo sa Dios ang Israel sa pagpadayon. Ang mga kalisdanan sa ilang agianan mitubo pag-ayo sukad sila midumili sa pag-abante sa dihang gisugo sila sa pagbuhat niana sa ngalan sa Ginoo. Ingon niini nga paagi ang Dios nagasulay gihapon sa Iyang katawhan. Ug kon sila mapakyas sa pag-antos sa pagsulay, Iyang dad-on sila pag-usab ngadto sa mao rang punto, ug sa ikaduhang higayon ang

pagsulay moabot nga mas duol, ug mahimong mas mabug-at kay sa miaging usa. Kini magapadayon hangtod sila makapas-an sa pagsulay, o, kon sila magapadayon gihapon sa pagkamasinuklanon, kuhaon sa Dios ang Iyang kahayag gikan kanila ug biyaan sila sa kangitngit.” Patriarchs and Prophets, 436, 437.